

[Erhard Jakobsen.]

forslag, ministeren havde fremsat, nok ikke fuldt ud tilgodeså dette formål, og min gode ven, det ærede medlem hr. Axel Sørensen var allerede dengang inde på, at man burde vel nok lave en generel fritagelse for afgift af de første 15.000 kr. Vi har nu drøftet sagen i adskillige møder, og vi har lyttet opmærksomt til de røster, der har været fremme fra de forskellige interesserede parters side, og ministeren har selv stillet et ændringsforslag, som bedre end noget andet, der har været fremme, skulle tilgodese formålet.

Når man, som det er foreslået i ændringsforslaget, giver et fradrag på henholdsvis 1.500 kr. ved hestevæddeløb og 2.000 kr. ved cykelvæddeløb, så skulle man virkelig opnå at komme de små baner inden for begge disse sportsgrene til hjælp. Nu vil nogle måske undre sig over — og nogle vil måske drage forhastede slutninger deraf — det forhold, at man giver 1.500 kr. til hestevæddeløb, men 2.000 kr. i fritagelse til cykelvæddeløb. Det skyldes ikke, at cykelvæddeløb er i højere kurs hos udvalget eller ministeren end hestevæddeløb. Det skyldes ganske simpelt, at der er ganske særlige risici forbundet med afholdelse af cykelvæddeløb.

Jeg skal i den forbindelse nævne, at vor største cykelbane, Ordrupbanen, i 1962 blot på totalisatorløbninger og mindreindkomst på grund af annullerede løb havde et tab på 50.200 kr., hvilket jo kun er en del af det tab, der lides; der er jo også løbninger til kontrollører, til elektrikervagt, udgifter til spildte annoncer o. s. v. Man regner med, at det i alt koster 100.000 kr. om året i aflysning af en hel række cykelløb, og grunden til, at man må aflyse cykelløb, men ikke hestevæddeløb, er, at det nu en gang ikke lader sig gøre at køre forsvarligt på cykel på en våd bane.

Udvalget har ment at tilgodese dette hensyn ved enstemmigt at gå ind for ministerens forslag. Jeg må dog sige, at det er jo et spørgsmål, om vi fuldt ud har tilgodeset cykelsportens vanskeligheder. Det står ikke mig helt klart, om det, vi har tænkt på, når vi mente, at vi ville give penge tilbage i forhold til antallet af løbsdage, er de løbsdage, der har været afholdt fuldt ud, og hvor der altså skal indbetales

afgift, eller om man tænker på hver løbsdag, hvor apparatet faktisk er sat i sving. Jeg kan nævne, at en ganske almindelig aflysning på Ordrupbanen koster 3.500 kr., ingen indtægter, men 3.500 kr. i udgift. Ofte vil udgiften ligge på 5.000 kr., på 10.000 kr., men en ganske almindelig dag, hvor man aflyser kl. 16, koster 3.500 kr. Jeg vil bede om, at vi drøfter det en smule i udvalget endnu, men jeg vil samtidig bede om, at finansministerens stedfortræder i dag, den højtærede justitsminister, bringer videre, at man måske skulle overveje i finansministeriet at lade bestemmelsen gælde derhen, at når der var afholdt væsentlige udgifter som nogle af dem, jeg har nævnt her, i forbindelse med arrangement af løbene, så gav man de 2.000 eller de 1.500 kr. for hestesportens vedkommende i fritagelse, allerede når løbene var arrangeret og havde medført udgifter for den pågældende organisation.

Det var altså det ene problem, vi havde at tage stilling til i udvalget, og det er det, som vi nu mener på bedste måde eller i al fald på så godt som bedste måde har fundet sin løsning ved ministerens ændringsforslag.

Men dernæst var vi også allerede ved første behandling meget inde på problemet om at komme bookmakeriet til livs. Man har på fornemmelsen, at det er store penge, der går uden om statskassen, og som man slet ikke har nogen kontrol med, og derfor har det været drøftet meget i udvalget, om man på en eller anden måde kunne gøre noget for at mindske mulighederne for bookmakeri. Det er ikke så ligetil en sag. Den højtærede finansminister mente — det gav han udtryk for i fremsættelsen — at selve oprettelsen af de boder, som forskellige grupper inden for hestesporten gerne ville have, skulle give mindre chancer for bookmakeri. Denne opfattelse har vist sig ikke at holde stik ved en nærmere prøvelse. Nogle har endda ment uden alt for nøje i al fald at begrunde det, at det ville gå i modsat retning. Men vi har i udvalget drøftet, om man ved at nedsætte afgiften på vinder- og pladsspil i højere grad kunne ramme bookmakeriet. Vi har ikke kunnet gøre os færdige med det, for vi er i tvivl. Jeg ville personlig umiddelbart mene, men jeg må indrømme, at jeg kender ikke meget hverken til bookmakeri eller til spil i det